Пам'ятаю, вишні доспівали,
наливались сонцем у саду.
На прощання ти мені сказала:
"Де б не був, а я тебе знайду..."

І у тьмі, од муки, од утоми,
де розстріли і любов до дна,
часто бачив профіль твій знайомий
я на фоні жовтого вікна.

Тільки сниться огненне минуле...
І не знаю, чому я живий...
Чому злився з орудійним гулом
голос свіжий і наївний твій...

І сьогодні вишні доспівають
у саду од сонця і тепла.
Як і завжди, я тебе шукаю,
та мене ти й досі не знайшла.